

11 Bir Ev 11 Bir Dünya

– Orhun Basat · 24 Ocak 2024

Parasızlıktan tütün içen adam; a c ı n ı n u y k u i ç i n d e a l d ı ğ ı b i ç i m i t a ş ı y o r y ü z ü n d e . .
Sözlük anlamı: ö z l e m b u c ü m l e n i n . . Boş şarap şişesinin; dişi, mor ve buğulu bir üzüm salkımına
duyduğu özlüm..Sehpanın üzerinde bıraktığın sakız kutusu, içime içime vuruyor seni.. Tezgahın
üstündeki fesleğen, sırasını bekliyor.. Tohumunu istemiştin ya! . Benden daha sabırsız.. Unuttuk o
gün..İçimizde zaman zaman gittiğimiz kendi / eski ülkelerimiz vardı. O gün, gitme sırası sendeydi, b e n k
a l a m a d ı m . . Ve o gece, sadece; yalnızlığı öğrenmesin diye, gene yatağımda yattım, öğrensin
istemedim..Oysa; k a l s a n , s a r ı l s a n v e ö p s e n , ne kadar mutlu ölecektim.. Ölü doğmuş yılgın bir
çocuğun gözlerinde ağlamak yerine..Sen! ..Sen, a ş k ş i i r l e r i n d e n s a v a ş l a r ç ı k a r ı y o r d u
n..Ben! ! . Ben, eski yenilgilerine g ö m ü l m e d e n , s e v d a s ı ç i n k ı l ı ç k u ş a n a n b i r k a d ı n k
a z a n ı r d ı , b i l i y o r d u m . . B u y ü z d e n , u t a n m a d ı m y e n i l m e k t e n . . Zaten ellerim
kelepçeli gelmiştim, esaretimi alıp özgürlüğümü vermiştim sana.. Severek, isteyerek.. Ki bir ilkti bu, izin
vermeliydin kalmama.. Kelepçelerimin anahtarlarını, içinde var olduğunu bildiğim mavilere atmalyydın,
boşa gitmezdi.. Eski bir denizciyim ben..Kopuk kopuk yaşadığımızdan kopuk kopuk duygularım.. Oradan
oraya atlıyor olabilirim ama değişen bir şey olmuyor, d ü ş t ü ğ ü m her yerde sen oluyorsun. Her günün
seninle başlaması gibi, ya da her şeyi yok sayıp zamana senin adını vermek gibi.. Yeni bir alfabeyi
öğrenmek gibi, tenine ve gözlerine yazılmış..Seni seviyorum / Bizi seviyorum..Domuzluğunu,
serseriliğini ama en çok şaşkınlığını seviyorum.. En büyük şaşkınlığımı bana geldiğin gün yaşadığımı
sanmıştım.. Yanılttın beni, hep şaşırtarak.. Daha çok, daha çok.. Sevgi buketleriyle süsleyerek bazen,
bazen korlarla ellerime bırakarak..Gözüme d ü ğ m e l e n e n bakışların dokunduğum her şeye nasıl
bulaşır, çözemiyorum.. Baktığım her şey sana dönüşüyor.. Hayır, seni benden daha çok seviyor
olamazlar, yalnızca kötü bir taklitçi onlar.Yokluğun neremde başlıyor neremde bitiyor bilemiyorum.. A m
a h e r g i t t i ğ i n d e , d a h a ç o k k a l ı y o r s u n b e n d e . .Birbirimize dokunduğumuzda, iç içe
geçtiğimizde, ortada ikimiz de kalmıyoruz, yeni bir bedene taşınıyoruz, hem ikimiz hem de başka biri
olan yeni bir beden yaratıyoruz.. Bu sen değilsin tek başına, ben de.. Buna bir isim bulmalıyız ve
adlarımızı unutup birbirimizi bu isimle çağırmalıyız.. Çünkü biz buyuz...Zamansız ağlamalar başlıyor en
sevdiğim türkülerini dinlerken, ansızın.. Bunlar, senin sızın.. Bir annenin yüreğiyle unutulmuş zamanlara
gömüyorum hepsini.. Üstünü gözlerinden aldığım y ı l d ı z k ü l l e r i y l e örtüyorum..K i m ö l d ü r d ü s
e n i n g ö z l e r i n i ? Hangi ah ' ın şiiri yazılabilmiş ki? ! ! .. Yürek ister..Çünkü, hala şiirler yazılıyorsa ah '
lara; ah ' lar biter..Yırtıcı bir kaplanın kediye dönüşümü, sokuluşların.. İşte o zaman en çok çözüyorsun
beni, asit gözlerinde.. Sana eriyorum, akıyorum.. Gözlerinden bir sigara yakıyorum, teninde
söndürdüğüm..Sen, kalem tutan gözlerinle aşkımızı yazıyorsun, kimsenin okuyamayacağı güncemize..
Belki, bizim de..Sarhoş bir gezegen tutuşuyor dudaklarından.. Siliniyor " kendi " liğinden.. Sonrası,
cennet.. Belki bir dağ boşalıyor rahmine, sana emanet..Bazen beni terk ediyor yorgun sesim.. Peşine
düşmüyorum.. Sana geldiğini; beni, seni ne çok sevdiğimi anlattığını biliyorum. Hiç ellemiyorum.. Senin
sesin olarak geri dönüyor, çünkü..Bazen, hoyrat rüzgarlarında üşüyorum..Bir nehrin hangi kıyısında

yürüdüğünü anlayamıyorum, çoğu zaman.. Bildiğim tek şey, o nehir benim ve aynı yöne akıyorum. Bazen dingin, bazen çağlayan..G ö z e m s e n s i n..Tek düze olmayışından belki renklerin ani dönüşümleri, zıt renklere.. Renklerini değiştiren de sensin, rengi değişen de.. Ben, p a l e t i m sadece, kendi rengimle yetiniyorum..Çok a z d ı m, senden önceleri.. Yok olursam bir gün, yok edilirim eğer - öyle ya da böyle - , senden aldığım her şeyi giderken sana bıraktığımda,ç o k l u ğ u n a ş a ş ı r a c a k s ı n ..“ Çizgilerimi sen çizemezsin, silgim var benim.. ” demiştin bir gün..Hadi s i l her şeyi, hadi a l her şeyi.. Tam vakti..K e n d i k e n d i m e ö l e b i l e c e k y a ş t a y ı m ..Hoşça kal..

11.11.2005 (Saatler sana düştüğünde... ben duruyorum..)